

ο θεός να φυλάξη να μη με γαργαλίσουν. Βάλε με να νικήσω όποιον θέλεις, αρκεί να μη με γαργαλίσω.

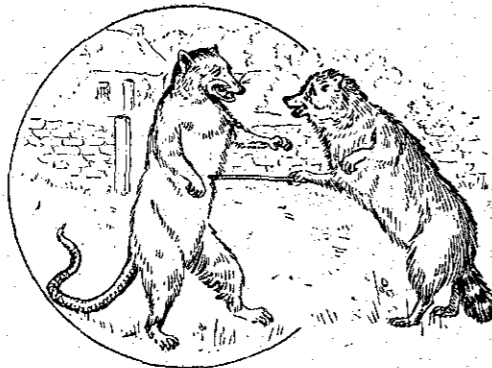
Ακόμη και σήμερα ο κύρ Διδελφός έχει αυτό το ελάττωμα. Μόλις τόν γαργαλίσουν τόν νικούν και ξυλιές να τού δίνουν, δεν ήμπορεί να μη ξεκαρδίζεται στα γέλια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ο περίπατος του κύρ-Κουνέλη

Κάποτε ο Βασιλεύς Λέων παρετήρησεν ότι εις το βασιλείον του ήτον ανάγκη να γίνονιν μερικά μεταβολάι και συνεκάλεσεν όλα τα ζώα να τας συζητήσουν.

Ηλθαν λοιπόν και έμαζεύθησαν όλα τήν όρισθείσαν ήμέραν και καθένα είχε κάτι να προτείνη, ώστε ώμίλουσαν όλα μαζί διαρκώς χωρίς να γίνεται δυνατόν να συσκαφθούν. Καθένας είχε και τήν ιδιόν του σύστημα να προτείνη και όλοι έπέμεναν χωρίς καμμίαν υποχώρησιν.

Συνέβη λοιπόν τότε ο κύριος Σκυλάκης να εύρεθ ή καθισμένος δίπλα στον φίλο μας κύρ-Κουνέλη και κάθε φορά, πού άνοιγε τήν στόμα να ειπή κάτι τήν δόντια του έφαινοντο τόσο σουβλερά και κοφτερά ώστε ο κύρ Κουνέλης άρχιζεν άμέσως να τρέμη και να κρύβεται.

Ο κύριος Σκυλάκης έγελούσε γι αυτό και ο κύρ Κουνέλης πάντοτε έτρεμε και έκρύβετο. Η ιστορία αυτή δεν έτελείωνε και κάθε φορά τ άλλα ζώα έγελούσαν και διεσκέδαζαν με τούς δύο.

Ο κύριος Σκυλάκης όμως ένόμισε πώς τόν εκροίδευαν και έθύμωσε τόσο, πού άρχισε να γαυγίζει και να έτοιμάζεται να δαγκώσθ.

Κάθε φορά όμως, πού ο κύρ-Κουνέλης έβλεπε τόν κύριο Σκυλάκη να σηκώνεται γιά να μιλήσθ, έζάρωνε και έκρύβετο κάτω από τήν καρέλα του.

Τό άστεϊόν αυτό έκανε τούς άλλους να γελούν περισσότερο και δι αυτό ο κύριος Σκυλάκης έστενοχωρείτο κ' έθύμωνε.

Επί τέλους άρχισε να ουρλιάζει και τότε ο κύρ-Κουνέλης κατελήφθη από τόσον μεγάλο φόβον, ώστε έτρεμε πλέον ώσαν να είχε πυρετό.

Επί τέλους ο κύρ-Κουνέλης κατώρθωσε να περάσθ από τήν άπέναντι μέρος και έλαβε τόν λόγον διά να ειπή ότι έπρεπε ν' άπαγορευθ ή εις όλα τα ζώα, τήν γαμψώνυχα, να μεταχειρίζωνται διά να εύρισκουν τήν τροφή των κάθε τι άλλο από τήν νύχια των.

Όλοι έσυμφώνησαν, έκτός του κυρίου Σκυλάκη, του κύρ-Λύκου και του κύρ-Αλούπη.

Τόν καιρόν εκείνον, όταν δεν έσυμφωνούσαν όλοι, ή μεταβολή άνεβάλλετο ν' άποφασισθ διά τήν προσοχή συνέλευσιν.

Αυτό έγινε και τώρα.

Ο κύρ-Κουνέλης όμως, άμφιβάλων διά τήν έπιτυχίαν τής προτάσεώς του, ειπεν ιδιαιτέρως εις τόν κύρ-Λύκον, ότι καλλίτερα θά ήτον να ράψουν, με τήν συγκατάθεσιν και των άλλων, τήν στόμα του κύρ-Σκυλάκη, διότι τήν δόντια του έφαινοντο δηλητηριασμένα.

Ο κύρ-Λύκος άπήντησεν, ότι όλοι θά έφήριζαν σύμφωνα με τήν γνώμη του κύρ-Κουνέλη.

Τήν ήμέρα λοιπόν τής συνέλευσεως ο κύρ-Κουνέλης έσηκώθη και ειπεν, ότι τήν καλλίτερον πού ειχεν να κάμουν ήτον να ράψουν τήν στόμα του κυρίου Σκυλάκη.

Όλοι έσυμφώνησαν. Και ο Βασιλεύς Λέων, καθισμένος πάντοτε στο θρόνο του, έρώτησε σε ποιον ν' αναθέσθ να εκτελέσθ τήν άπόφασιν.

Όλοι μαζί έσηκώθησαν τότε και ει-

είπαν, ότι πρέπει να εκτελέσθ τήν άπόφασιν εκείνος πού έδωσε και τήν ιδέα, γιατί έτσι θά είνε όλοι βεβαίαι πώς έγινε καλά ή διαταγή.

Ο κύρ-Κουνέλης άρχισε να συλλογίζεται πώς θά έγλύτωνα και έξασθνα ειπε:

— Δεν έχω βελόνα.

Η κύρ-Αρκούδα, πρόθυμη, έψάχθηκε στην προδιά της και ειπε: — Νά, κύρ-Κουνέλη μου, μία χονδρή.

Ο κύρ Κουνέλης έξανασκέθηκε και ειπε:

— Δεν έχω κλωστή.

Η κύρ-Αρκούδα πάλι έψαξε στο γιλέκο της και ειπε:

— Νά, κύρ-Κουνέλη μου, κλωστή μία πηχτή.

Κάθε άλλος θά τάχανε.

Ο κύρ-Κουνέλης όμως κατώρθωσε και αυτή τή φορά να ξεφύγθ.

Κύρ-Αρκούδα μου, ειπε, φύλαξέ μου τα, σε παρακαλώ, ως πού να γυρίσω να κάμω αυτήν τήν έργασία, γιατί τώρα είνε ή ώρα του περιπάτου μου και δεν θέλω να τόν χάσω.

Θά με υποχρεώσθς, φυλάξέ μου τα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Ο κύρ-Αλούπησ τήν έχει άσχημα.

Ένα βράδυ, ο κύρ-Κουνέλης και ο κύρ-Αλούπησ, ειχαν συναντηθ ή σε μία έπισκεψή.

Μόλις εύρέθησαν μαζί, ο κύρ-Κουνέλης ένύτταξεν από τήν παραθύρο και ειπε:

— Τώρα, φίλέ μου, σάς χαιρετώ. Σύννεφα βλέπω και σε λίγο θά πιάσθ βροχή.

Σηκώθηκε τότε και ο κύρ-Αλούπησ και ειπε πώς έπρεπε και αυτός να φύγθ γιά να μη βραχούν τή γιορτινά του ρούχα.

Και έφυγαν μαζί. Ένώ όμως προχωρούσαν στο μεγάλο δρόμο, κουβεντιάζοντας, ο κύρ-Αλούπησ έσταμάτησε και ειπε:

— Κύτταξε, κύρ-Κουνέλη μου, κύτταξε. Αν δεν με γελούν τή μάτια μου, ο κυριος Σκυλάκης έπέρασθ από δώ. Φαινόνται καθαρά και νωπά άκόμη τή πατήματά του.

(* Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Τι ζών να είνε;

Το περίεργον κυτό ζών κητεσκευάσθην από μίαν κουκουράαν, ή όποια εύρέθη έπως τήν βλέπετε έ δώ. Τέσσαρα σπύρα προσετέθησαν διά να κάμουν τούς πόδας αυτού του φαινομένου. Άλλά τι ζών να είνε;

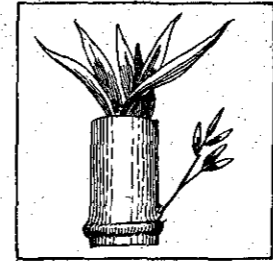
Άπροσδόκητος σωτηρία

Ατύχημα, τή όποϊον ύπήρχε κίνδυνος να έχθ σοβαρώτατας συνεπειας, συνέβη εις δύο νέους διαπλέοντας επί άτρακατού λιμνιαν τινά τής Αμερικής. Η άτυμνάτος προσκρούσασθ εις άφανή ύψαλον έκόπη εις δύο ίσα μέρη. Άλλά τότε οι δύο νέοι, μ' έκπληξιν άντελήφθησαν ότι ήδύναντο να έξακολουθήσουν τόν πλουτων, χρησιμοποιούντας, όπως ειχον κοπή, τή τμήματα τής άτρακατού και σύ-

τως έφθασαν άνενόχλητοι εις τή τέμα τής έκδρομής των.

Περίεργον άνθοδοχετον

Εις τήν Ταρκία τής Δυτικής Αφρικής, κάποιος ίθαγενής έχρησιμοποίησεν άντι γλάστρας ένα κούφιο κομμάτι κορμού μπαμπού. Μ' έκπληξιν του όμως παρετήρησε μετ' όλιγας ήμέρας ότι εις τήν πλευράν του άνθοδοχείου του άνεβλάστανε νέον μπαμπού, χωρίς να τή έμποδίξη τίποτε.

Έβδομαδιαίοι διαγωνισμοί

α) Παίγνιον

Νά συναμολογηθούν αι συλλαβαί, σήτως ώστε ν' άποτελεσθούν τέσσαρες άρθοί: Έλληνες συγγραφείς:

Table with 4 columns and 3 rows of Greek letters: Α ΣΟ ΡΙ ΝΗΣ ΠΙ, ΕΥ Ο ΦΟ ΜΗ ΡΟΣ, ΦΑ ΔΗΣ ΣΤΟ ΚΛΗΣ ΡΙ

β) Άπρόοπτον

Πώς είνε δυνατόν να γραφθ ή αριθμός 23 με 4 2;

Αήλωσις: Αι λύσεις—δωνδήποτε ζητημάτων του αυτού φυλλαδίου, — συνοδεύονται υπό ένός μόνον δεκαλέπτου γραμματισμού.

Λύσεις τού 1ου φύλλου

α) Η άπσκοπή και συναμολόγησις των τεμαχίων γίνεται ως δεικνύει τή σχήμα και σχηματίζεται ή αριθμός 2.

β) 3x5: 5+3-1+2-7=0

γ) Άγλαρος, Γορίλλας, Κάμηλος, Σχιούρος, Πρόβατον.

